

maaling af Skibe, som man nu har. Navnlig ligeoverfor Fragt slutninger der det overordentlig nødvendigt at have et officielt Stempel for hvad et Skib nummer, det letter væsentlig den Slags Forretninger og tjener til det Hele som Norm ved mangfoldige Leiligheder, hvor der skal findes Dagsjøreise Sted mellem Forfragter og Mefragter. Det er imidlertid en Sag som jeg meget vel veed at den meget ærede Finanzminister vil sige under samlet Overvejelser tinden vi paany konferere om dette Punkt. Hvad nu de Udtalelser gaaar om vi hørte af det ærede Medlem for Holftebuo (Madfen), da forekommer det mig dog at han har set paa denne Sag fra et noget forældet Stade. For det Første mente det ærede Medlem at vi her forhandlede navnlig en international Sag hvorved han maaffe nærmest sigtede til at den Rettelse vi her vilde give fornemmelig eller for en væsentlig Del som udenlandste Skibsredere til Gode. Jeg forstaa ikke hvorfra det ærede Medlem henter denne Betragtning. Naar der fra et Sted i England skal føres Kul her til Kjøbenhavn, saa vil den engelske Rheber i sin Beregning af Fragten selvfølgelig medoptage Hensynet til, og han her i Kjøbenhavn skal erlægge 3 Mark pr. bestuvet Kommercekast af sit Skib. Kjøbmanden der modtager Kullene, sælger dem for den Pris, han har givet for dem paa Stedet plus Fragten, der dog saa indeholder Skibsafgiften, Havnepenge og hans Handelsfortjeneste, saa at det altsaa er Forbrugeren der kommer til at betale det Beløb, hvormed blandt andet Skibsafgiften har fordyret Kullene. Tager man Tømmer fra Norge, og saa bliver altsaa det samme Tilfælde. Tager vi derimod f. Ex. Kaffe fra Rio eller Sukker, jeg vil ikke sige fra Vestindien, thi det er jo en af denne Henseende begunstiget Plads, men fra den anden Plads, hvad vil saa være mere naturligt end at sige, at de Afgifter, som vi nu faae paa den forældede Maade, fordele vi paa Kaffe og Sukkerfolben med et saadant Beløb, som Kaffe og Sukker kunne bære, ligesom vi fordele Afgiften paa Kul og Tømmer, eftersom deres Pris kan bære det. Det ærede Medlem vil, at f. Ex. Syderne skulle betale en vis Told eller Skibsafgift — thi det er det

Samme — af Mursten fra Slensborg, men han vil ikke, at de som bruge Luxusvarer, skulle betale nogen Tillegsaafgift for deres Silke, naar de faae den sendt herind i Landet paa Fernbanewaggon, og det iagtet vi altid have hævdet, at især Luxusartikler maa kunne betale Afgift. Vi opnaa det Samme for Statskassen ved at sige, i hvad Silke, lad hvilken Ved den end kommer, betale en saa og saa meget forhøjet Told, og lad Murstenene fremdeles være frit. — Det ærede Medlem henviste, til at der var Dampskibsselskaber, som havde 20 1/2 pct. af deres Penge, og det troede han var et Bevis for, at de vilde slutte Fordelen ved den Afgiftsfrihed, der her er Tale om. Men det er netop Bevis paa altsaa det Modsatte, thi den Omstændighed, at disse Selskaber kunne tjene en saa høj Rente, vidner om, at de ikke leve under trykkende Konkurrenceforhold. Nu kunne de med Lethed slutte Fragter, hvorunder de uden mindste Hindring tage Skibsafgiften med til Beregning, og under saa lykkelige Forhold er det dem ligegyldigt, enten vi forhøje eller nedsætte Skibsafgiften, thi de Varer der komme med deres Skibe, maa betale Afgiften, saa at det altsaa er Forbrugerne og ikke Rheberne, der udrede den. Men lige overfor disse Selskaber, der leve under saag heldige Konkurrenceforhold, staa navnlig vore mindre Seilskibe under den Udvilling, der nu foregaar, og det hænder, at Cierne af disse Skibe, for at faae Noget at bestille, maa slutte Fragter under saadanne Forhold, hvor det ikke er ganske muligt for dem at faae medoptaget Skibsafgiftens hele Beløb, og det er altsaa den Slags Næringsdrivende, som man kan tænke sig trykkes ved den nuværende Afgift, med andre Ord, det er Småskipperne, der sætte med Sagter paa 20—30 Ræster mellem Norge og Danmark, til Østersøen og i Nordøen. De kunne, som sagt, under den Udvilling, som er foregaaet i de senere Aar med Dampskibene, blive nødte til at afslutte saa lave Fragter, at de ikke se sig i Stand til at faae den fulde Afgift dækket gennem Fragten, og i det Tilfælde kan Afgiften trykke denne under vore nuværende Forhold, mest trykkes Næring, saa at kun en Del af Afgiftens Beløb falder